

« ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΑ»

Ο ΓΑΛΑΤΑΣ

Ο γαλατάς ήταν επάγγελμα πλανόδιου μικροπωλητή παλαιότερων εποχών, που διατηρήθηκε μέχρι τις αρχές του 20ού αιώνα. Σήμερα έχει εκλείψει σχεδόν τελείως από τις περισσότερες χώρες της Ευρώπης.

Το επάγγελμα του γαλατά, τα παλιά χρόνια, δεν το συναντούσες στα χωριά, παρά μόνο στις πόλεις. Στα χωριά σχεδόν όλες οι οικογένειες είχαν δικά τους ζώα και το έβρισκαν εύκολα. Ο γαλατάς αναλάμβανε τη διάθεση του γάλακτος και άλλων γαλακτοκομικών προϊόντων (συνηθέστερα γιαουρτιού) στα σπίτια των πόλεων.

Το μεταφορικό του μέσο ήταν ένα υποζύγιο (γάιδαρος ή μουλάρι, μερικές φορές ρυμουλκούσαν και ανοικτή ή κλειστή ελαφριά άμαξα) και αργότερα το ποδήλατο ή μηχανοκίνητο δίτροχο.

Ο γαλατάς ήταν ο πρώτος πλανόδιος μικροπωλητής της ημέρας. Φόρτωνε τα γκιούμια του με το φρέσκο γάλα πάνω στο γαϊδουράκι και ξεκινούσε πολύ πρωί από το χωριό για την πόλη. Έπρεπε να προφτάσει να εξυπηρετήσει όλους τους πελάτες. Την ίδια πάντα ώρα, πιστό στο ραντεβού, έδενε σε κάποιο δέντρο το ζώο του και ξεκινούσε το μοίρασμα. Κάθε ημέρα έπρεπε να είναι ακριβής στην ώρα του γιατί τον περίμενε η κάθε νοικοκυρά με τη δική της κανάτα. Συνήθως ήταν μπακιρένια ή πήλινη. Μερικές πολυάσχολες νοικοκυρές άφηναν το άδειο σκεύος έξω από την πόρτα για να το γεμίσει ο γαλατάς, σκεπασμένο συνήθως με μια πέτρα από το φόβο της γάτας. Το γάλα αυτό, υποχρεωτικά οι

νοικοκυρές έπρεπε να το βράσουν καλά, γιατί μπορούσε να προκαλέσει πυρετό. Ο γαλατάς είχε καθημερινά τη δική του πελατεία, επειδή όμως πάντα έβρισκε και γυναίκες που του ζητούσαν γάλα σε έκτακτες περιπτώσεις, φρόντιζε να έχει μαζί του και λίγο παραπάνω γάλα. Όταν δεν μπορούσε να το πουλήσει, φώναζε στους δρόμους: "ο γαλατάς! φρέσκο, ολόπαχο γάλα!". Ποτέ δε γύριζε πίσω με περισσευούμενο γάλα.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΤΥΡΙΜΟΣ

Δ' τάξη